

№ 2 (201) ТРАВЕНЬ-ЧЕРВЕНЬ 2021

ГІМНАЗИСТ

ВИДАННЯ вараської гімназії м.Вараш
засноване в 1999 р.

Від редактора

Привіт, мій друже, я тут, аби попрощатися з тобою...

Три роки ти читав газету, яку я створювала з своїми помічниками. Три роки - це так багато... Щоразу ми намагалися створити щось нове, зацікавити тебе. Я сподіваюсь, що це приносило задоволення.

А зараз я хочу подякувати тобі, твоїм друзям, батькам та вчителям за підтримку та віру в те, що в нас усе вийде. Я з радістю і впевненістю можу сказати тепер: "Я випускник! Попереду мене чекає ще ЗНО, останній дзвінок, випускний... Але, на жаль, у школу я більше не повернусь!"

Я хочу висловити подяку головному редактору, Гузь Аллі Олександрівні за підтримку та належне виховання «справжнього журналіста». Також подякувати дівчаткам, що допомагали зі створенням нової газети. Я вас безмежно люблю та хочу, аби ви залишалися такими ж крутими та добрими.

У наступному випуску вас чекатиме нова стаття від нового редактора. І я з упевненістю можу сказати, що мій наступник буде ще кращим, аніж я!"

З найкращими побажаннями ваша
ексредакторка газети
Смолянська Діана

Президент гімназії

Пролунав останній перший дзвоник для нас, і ми знову сіли за парти. Боялись, аби не сталося так само, як весною 2020 року. Маски, антисептики, але ми ходили до школи.

Я стала президентом гімназії. Спогади про ток-шоу «Право на владу», день виборів та оголошення

результатів назавжди в сердечку. Саме ці моменти допомогли мені повірити в себе. Я мала чудову команду, яка завжди за будь-який двій. Вривались у тренди і проводили тік-ток перерву. Признаюсь чесно, я довго вчила всі ті танці й рухи, але так їх і не вивчила. Але було круто. І я впевнена, що без мене вони ще зроблять багато крутих штук. Знайте, ви найкращі. Зимові канікули особливі - дистанційні. Навіть морози не завадили вийти на гірку і покататись разом з вчителями. Завжди знала, що наші вчителі просто пушечні. Ще досі не вірю і не хочу вірити в те, що зараз у нас останній тиждень навчання. Тепер це наш останній тиждень в школі, останній день, останній дзвоник. Тепер це все наше і для нас... Ми більше не повернемося за шкільні парти, не приїдемо після канікул в школу, не будемо сміятись у класі зі своїми однокласниками. Тепер нас чекає новий етап життя. Новий етап... без школи, вчителів та однокласників. Але як би сумно не було, я хочу упевнено сказати, що гімназія назавжди залишиться лише великим теплим приємним спогадом. Я впевнена, що ми ще не раз зустрінемося, тому я не кажу «бувайте», я кажу «до зустрічі».

Цілую, люблю, обіймаю...

Ваш, тепер вже експрезидент,
Коцюбайло Олександра.

Творчий калейдоскоп

У квітні наша гімназія брала участь у конкурсі естрадної української пісні "Юна зірка". На жаль, призового місця ми не зайняли, але, на мою думку, результат вийшов чудовий. Захід проходив онлайн у зв'язку з карантинними заходами. Я разом з Анною Железняк та Анастасією Ярошик виконували на запис відео пісню Анни Трінчер «Країна мрій». Ця пісня вже була майже готова у нашій скарбничці, перед записом номеру, звісно, довелося ще попрацювати. Пісня доволі не проста, тому все виходило не з першого разу, але було б дивно, якби все було так просто.

Відчуття зовсім не такі, як на виступах в живу. Зовсім інша енергетика, немає глядачів, цікавих поглядів, спрямованих лише на тебе, підтримки залу аплодисментами. Це все невід'ємна частина «концертного життя». Коли ти стоїш з мікрофоном у пустому залі, лише перед камерою це абсолютно не надихає, немає такого бажання працювати. Але, звісно ж, педагоги, які цим займалися: Людмила Михайлівна та Людмила Адріївна, - підтримували та підбодрювали нас, як могли. Ми усі чудово попрацювали та отримали гарний результат, а головне - нові емоції. Але особисто я вже чекаю закінчення карантину та повернення до абсолютно нормального життя без жодних обмежень.

Левкова Катя, 10-А кл.

Зовсім недавно у нашій гімназії відбувся день відкритих дверей для майбутніх п'ятикласників. Вони вперше побачили своїх учителів, познайомилися з ними, побували на концерті старшокласників. Погуляли коридорами школи та з гордістю сказали: "Відчуваємо себе восьмикласниками"

Також учні відвідали наш гімназійний музей та дізналися про село Вараш і створення гімназії. Діти з захопленням слухали екскурсиводів та фотографували всі експонати.

Гімназія з нетерпінням чекає на своїх нових учнів та друзів!

Пуха Софія, 8 кл.

4 27 травня – день хіміка: Хімія не має кордонів

Хімія, як стиль життя!

Хімія!!! Це не просто наука.

Це територія зі своїми законами, а також писаними і не писаними правилами. Це інший світ. Це окрема релігія. Це місце, де ти почуватися так, неначе ти є Богом.

Хімії неможливо навчитися на одноденних, тижневих чи навіть місячних інтенсивних курсах або тренінгах. Її нереально дізнати через відосики на ютубі. Вона не відповість тобі взаємністю через інстаграм, твіттер і не пролайкає тебе у фейсбуці. Її байдуже, хто ти і який в тебе титул. Вона - найнедоступніша з усіх жінок, які коли-небудь жили.

Для мене в хімії найцікавішим є практичні заняття і різні досліди. Це ж цікаво спостерігати за тим, як відбувається реакція. Прояви реакції: вивільнення газу, утворення осаду, зміна кольору. І дуже цікаво те, що, змішуючи дві речовини, наприклад, хлоридну кислоту з цинком, вивільняєш водень - ти в цей момент Творець.

Як на мене, суть хімії й розкривається в експериментах та дослідах.

Шевчук Ірина, 8б

У сьомому класі, коли я вперше відкрила підручник з хімії, мені здалося, що це не моє. Я виділяла для хімії дуже мало часу, читала параграфи, не вдаючись, інколи навіть не виконувала домашні завдання. Було дуже важко. І ось у восьмому класі все змінилося. Я подружилася з дівчиною, яка надихнула мене на вивчення цієї науки. Сьогодні хімія дається мені і не легко, і не важко. Тепер я постійно виконую домашні завдання, із задоволенням вивчаю новий матеріал. Мені хотілося би дізнатися про органічну хімію, адже я спілкувалася з людьми, які говорили, що вона досить складна.

Рубаха Христина, 8-Б кл.

Хіміє, чи станеш ти моїм покликанням?

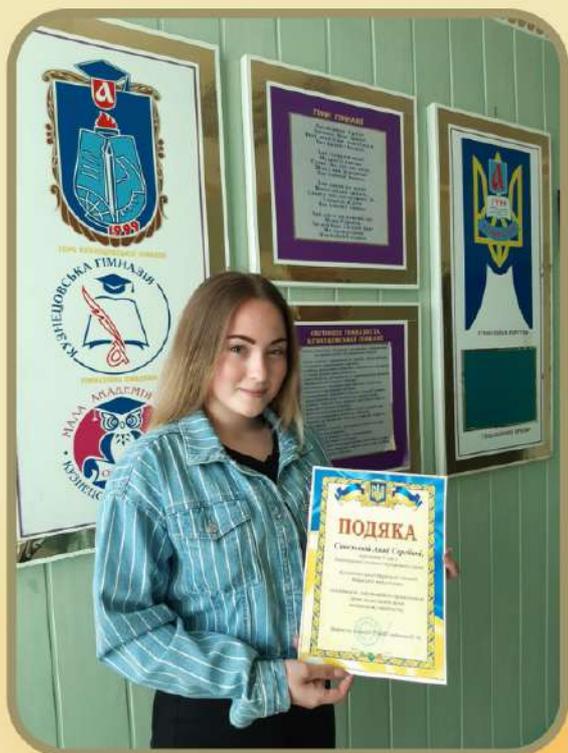
Хімія здавалася мені дуже складною і таємничою, коли я тільки-но починала її вчити у 7 класі. Звичайно, хотілося відразу багато дізнатися і провести безліч цікавих експериментів. Спочатку було важко вчити основний матеріал, на якому базується вся наука, але згодом мені все більше хотілося поглинати матеріалу. Кожен урок я чекала з нетерпінням, і до сьогодні це відчуття мене не полишає. Хоч матеріалу стало у декілька разів більше, це не заважає мені наполегливо вчити та практикувати отриманні знання вдома. Хімія засвоюється мною доволі легко. На цей предмет я витрачаю найбільше часу, оскільки вона мені знадобиться в майбутньому. Мені б хотілося дізнатися щось нове про комплексні сполуки та вивчити органічну хімію, яка, на думку багатьох, є дуже складною. Мені здається, що я могла б присвятити своє життя вивченню цієї науки.

Годунок Анастасія, 8-Б кл.

Chemistry is not a separate discipline. It is connected with such subjects as Biology or Physics, which I also enjoy. I think it's important to know the basics of chemistry in order to understand the world around us. Everything that we see, hear, smell, taste, and touch involves chemistry, chemicals and certain reactions.

The wonder of chemistry is that when these basic particles are combined, we get something new and unique. The only drawback of chemistry is that some people use certain elements to create chemical weapon and explosive substances, which are then used by terrorists. In my opinion, chemistry should be explored only for positive changes in the world.

Дукач Оксана, 11А

Наприкінці 11 класу переді мною стояв вибір із величезної кількості вузів. Але ще у 9 класі в серці маленької дівчинки жила любов до правознавства, яка не зникала до останнього. Небезпека, відповідальність, фізична витривалість! Саме це манило мене поступити в Національну академію внутрішніх справ.

І вже 14 жовтня я склала присягу поліцейського і буду вірно служити Українському народові. Лише постріл Форта – 12, здані бойові прийоми на 5 - і ти розумієш, що це те, чого ти прагнув...

Дійсно, потрібно завжди ставити цілі та через невдачі, через посмішки й через сльози йти до них. І з кожною поразкою ти стаєш сильнішим, а кожна людина в твоєму житті приносить тобі урок.

Бажаю тобі, гімназіє, дарувати знання людям ще протягом століть і завжди бути у пошані серед народу! А вам, одинадятикласники, бажаю нових ідей та прагнень, нових горизонтів щастя та просторів натхнення!

Савельєва Анна, випускниця 2020 н.р.

Дійсно, потрібно завжди ставити цілі та через невдачі, через посмішки і через сльози йти до них.

На перший погляд здається, що інтерв'ю - це дуже легко та не потребує якихось особливих зусиль, але насправді це не так. Для того, щоб виконати добре свою роботу, потрібно максимально розслабитись і комфортно почуватись, принаймні спробувати. Хвилювання нам абсолютно ні до чого, воно і є головною проблемою. Коли ти розмовляєш з людиною, потрібно бути зануреним повністю у суть діалогу, адже співрозмовнику важливо бачити та розуміти, що його не просто слухають, а й розуміють і дійсно чують. Шаблонні питання про теми, які нас не цікавлять, відкидаємо геть і стараємося вести цікавий діалог, у якому можемо максимально розкрити особистість званого гостя.

Левкова Катя, 10-А кл.

Ось і все - закінчується наше шкільне життя... 11 років пролетіли непомітно. 2010 рік назавжди залишається теплим приемним спогадом, коли 1 вересня ми прийшли до школи... Здається, щойно був 2014 рік... ми прийшли в 5 клас гімназії й маленькими дитячими оченятами дивились на все нове й цікаве для нас, запам'ятовували розміщення кабінетів, імена нових учителів, адже раніше їх не було стільки, знайомились з новенькими. І особливо багато бешкетували: бились, сварились, бігали по гімназії, зносячи на своєму шляху всіх і все. Ох, скільки нас сварили за таку поведінку... Готувались до Посвяти. Це було щось цікаве й невідоме. З нетерпінням чекали, коли станемо справжніми гімназистами. Вчили клятву, Гімн гімназії. Інколи й зараз наспівується: "Гімназія - наш берег осяйний, до тебе лунуть юності вітрила..." Здається, ще довго в голові буде лунати ця мелодія й слова. З'являлись нові предмети, знайомства, а в когось і перше кохання. Ну і перші шпаргалки, звісно. Напевно, кожен згадає свої перші шпаргалки і як сумлінно вони готувались, як ми невміло списували. Пам'ятаю свою: це був маленький блокнотик, у який я старанно виписувала всі терміни з історії й хронологічні задачі, адже перша контрольна з нового предмету, було страшно. Але ноги й руки почали труситися тоді, коли Жанна Анатоліївна помітила, що я дивлюсь кудись не на стіл і забрала той блокнот. Ох, як я боялась, що в журналі буде стояти одиниця. Але, на щастя, обійшлась без одиниці. Скільки було цікавих і крутих заходів, що ми тільки не робили. Якими ж дорослими ми себе відчули, коли замість новорічного ранку в нас була дискотека. Все думали, що ще багато часу до 8 класу, коли нас будуть ділити по профілях. Але час летів дуже швидко. І ось ми бігаємо коридорами школи й розпитуємо один одного, хто в який клас іде. Перший дзвоник 8 класу і ми стоїмо і дивимось, хто чий новий однокласник. У новому складі сидимо на уроках. Подружились і звикали. З моїми подругами відкрили для себе щось новеньке - театральне, де подружились з старшими учнями й разом робили круті постановки. Почали брати активну участь у житті гімназії. Ще більше знайомств, друзів та захоплюючих моментів. Час летить... і ми починаємо думати про щось, здавалося на той час, дуже страшне, ДПА. Не розуміли й боялись, яке воно, оте ДПА. Зараз згадую із посмішкою на обличчі, адже це були лише квіточки порівняно із ЗНО. Хоча, пройде декілька років і так само будемо думати й про зно. Вручення атестатів. Перші документи про освіту. Відчуття, що ви вже такі дорослі. І ось ми вже 10 клас...

Починаємо розуміти, що нам залишилось лише декілька місяців і частенько згадуємо різні моменти з шкільних років. Сидиш за партою на уроці і стараєшся запам'ятати кожен момент. Як вчителька пише домашнє на дошці, чи як ви з однокласниками смієтесь з чогось. Ще досі не вірю і не хочу вірити в те, що зараз у нас останній тиждень навчання. Завжди кінець школи здавався так далеко... останній дзвоник, ми навіть не думали що він так близько. Ми більше не повернемося за шкільні парти, не прийдемо після канікул у школу, не будемо сміятись у класі з однокласниками. Тепер нас чекає новий етап життя. Новий етап... без школи, вчителів та однокласників. Але як би сумно не було, я хочу із впевненістю сказати, що гімназія назавжди залишиться лише великим теплим приемним спогадом. Я впевнена, що ми ще не раз зустрінемося, тому я не кажу «бувайте», я кажу «до зустрічі».

Цілую, люблю, обіймаю...

Коцюбайло Олександра, 11-Б

Усім привіт! Я вже доволі давно займаюсь журналістикою у газеті "Гімназист" і вважаю, що це вагома частина мого життя. Ця справа дає мені змогу ознайомитись із новими людьми, цікавими проектами та долучитись до різних суспільних заходів. Взагалі наша спілка журналістів надихає своєю злагоженістю та дружньою атмосферою. Надалі я не збираюсь покидати журналістику, я навіть більше скажу, що планую освоювати нові сходинки у цій сфері, вкладати свої сили, час та знання у створення газети.

Катя

Привіт, друже! Я працюю вже четвертий рік поспіль, що дає мені змогу розуміти усі тонкощі цієї справи. Наразі, саме я є графічним дизайнером газети. Вирішивши поєднати з цим моє подальше життя, я стараюсь якнайбільше проводити час за створенням все нових, більш досконалих випусків газети, що у майбутньому, упевнена на всі 100, додасть мені неабиякий досвід у сфері графічного дизайну.

Сося

Хееей, я Маша, віднедавна займаюся журналістикою. Це мій перший досвід, але він уже мене заворожує. Хочу розвинути свої сили в цьому руслі, внести безліч нових та цікавих ідей. Газета відкриває для мене нові можливості та знайомства.

Маша

Усім привіт! Про мене в газеті "Гімназист" ще не згадували. Так ось вона я! Я комунікабельна та й просто цікава людина. Цьогоріч буду дивувати вас пізнавальними статтями та провокуючими інтерв'ю.

Юля

Усім привіт. Мене звуть Аня, я учениця 10 класу й за сумісництвом журналіст у нашій шкільній команді. Я здаюся відстороненою людиною, але насправді мені завжди дуже цікаво й приємно знайомитися і спілкуватися з новими людьми. У газету я хочу внести щось про емоційне/моральне здоров'я, аби навчальний процес у нашій школі усім приносив лише користь.
Аня(Б)

"Гімназист"
Засновник
Вараська гімназія
м.Вараш
асоційована школа
ЮНЕСКО

Головний редактор випуску
Гузь А.О.
(директор гімназії)
Редактор:
Мамчич Анастасія
Коректор: Гузь А.О.
Дизайн та комп'ютерна верстка:
Левкова Катерина

Адреса редакції: м.Вараш, м-н
Вараш, 37, 2-ий поверх
Наш індекс: 34400 Телефон:
(03636)2-20-94, 2-19-49
E-mail: gimnazia@rv.ua.net

